

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **M. R.**, bytem, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, dříve Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru sociálních věcí 601 82 Brno, Žerotínovo nám. 3/5, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru sociálních věcí Brno ze dne 19.9.2011, č.j. JMK 122722/2011, sp. zn. S-JMK 122722/2011/OSV – Br **s e z r u š u j e** a věc se vrací právnímu nástupci žalovaného – Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR Praha k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce ze dne 30.8.2011 podaného proti usnesením Magistrátu města Brna, odboru sociální péče ze dne 21.7.2011, č.j., usnesení, č.j., usnesení č.j., usnesení č.j., usnesení č.j., usnesení č.j. a usnesení č.j. kterými byla podle ust. § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu zastavena řízení ve věci žádostí o přiznání dávek mimořádné okamžité pomoci z důvodu ohrožení osoby sociálním vyloučením (dále jen MOP) a podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu rozhodl tak, že odvolání žalobce zamítl a napadená usnesení potvrdil.

Je nutno podotknout, že v průběhu řízení došlo ve smyslu zákona č. 366/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších

přepisů, zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony, podle čl. VIII – přechodná ustanovení, bodu 10 k přenesení pravomoci rozhodovat mimo jiné v řízení o odvolání v oblastech dávek pomoci v hmotné nouzi, na Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR. Soud proto ve smyslu ust. § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), podle kterého je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla, dále jednal na straně žalované s Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR.

V podané žalobě žalobce namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. V odůvodnění žalovaný (tehdy Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor sociálních věcí Brno) uvádí, že rozhodl se znalostí všech aspektů jeho případu v souladu s právní úpravou. S tím žalobce nesouhlasí, neboť v jeho případě se jedná o podání žádosti bezodkladné okamžité nezbytné pomoci v jeho situaci hmotné nouze, kterou tento úřad řádně a úplně nezjišťoval, protože by v řádném a úplném šetření muselo být zjištěno, že podmínky pro bezodkladnou okamžitou nezbytnou pomoc z důvodu sociálního vyloučení nastal již od 1.12.2010, kdy je žalobce bez prostředků a financí na živobytí a ostatních potřeb a tyto nezbytně potřebuje a nemá možnost od úřadu je obdržet. Jelikož se jedná o dávky nenárokové, je potřeba o ně žádat v době, kdy je občan potřebuje. Touto situací je ohrožen na zdraví a je v situaci sociálního vyloučení, a to denně. Úřad jeho situace neřeší a pomoc neposkytl, jeho situaci řádně neposuzuje, neprošetřuje a neřeší. Není tedy možné z hlediska charakteru potřeby a pomoci jeho žádosti v řízení zastavovat nebo slučovat podle § 48 odst. 1 správního řádu, protože se zde nejedná o tutéž věc a kterou je potřeba řešit bezodkladně, když se zde jedná o okamžitou bezodkladnou a tím nutnou pomoc a ohrožení zdraví v souvislosti se sociálním vyloučením a tedy zde se nejedná o stejné důvody ani žádné překážky bránící tomu zahájit řízení.

Uvedl, že tvrzení žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že dávka v hmotné nouzi mu nebyla přiznána z důvodu nedoložení skutečností, rozhodných pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu je nepravdivé, protože při řádné skutečné kontrole předmětné žádosti by musel Krajský úřad Jihomoravského kraje zjistit, že všechny nezbytné skutečnosti pro přiznání dávky, nároku na dávku, její výši nebo výplatu byly doloženy a úřad je i měl zjistit a byly také k dispozici v dokumentacích příslušných orgánů. Proto závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 24.4.2012 uvedl, že neuznává v žádném bodě žalobu a uvedl, že správní orgán I. stupně rozhodl se znalostí všech aspektů individuálního případu žalobce v souladu s právní úpravou. Ve statutárních městech rozhodují o dávkách pomoci v hmotné nouzi v prvoinstančním řízení také úřady městských částí, jejich odvolacími orgány jsou potom dle ust. § 89 odst. 1 správního řádu nejbližší nadřízené správní orgány – Magistráty. Pokud v prvoinstančním řízení rozhodují magistráty, potom o odvolání rozhodují krajské úřady.

K zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb slouží dávka pomoci v hmotné nouzi – příspěvek na živobytí poskytovaný podle ust. § 21 a následujících zákona o hmotné nouzi – doplatek na bydlení poskytovaný podle ust. § 33 a následujících zákona o hmotné nouzi, dávka státní sociální podpory – příspěvek na bydlení poskytovaný podle ust.

§ 24 a následujících zák.č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře ve znění pozdějších předpisů. Na zakoupení základních předmětů dlouhodobé potřeby a na základní vybavení domácnosti slouží dávka pomoci v hmotné nouzi – mimořádná okamžitá pomoc poskytovaná podle ust. § 36 odst. 1 písm. b) zákona o hmotné nouzi osobám uvedeným v ust. § 2 odst. 5 písm. b). O všech těchto dávkách pomoci v hmotné nouzi rozhoduje v prvoinstančním řízení vzhledem k místu trvalého pobytu žalobce věcně a místě příslušný úřad městské části Brna – města, tedy úřad městské části Brno – Černovice, o odvolání rozhoduje Magistrát města Brna. K rozhodování o mimořádné okamžité pomoci podle ust. § 36 odst. 1 písm. c), zákona o hmotné nouzi osobám uvedeným v § 2 odst. 6 je v prvoinstančním řízení příslušný v případě žalobce Magistrát města Brna a o odvolání pak rozhoduje krajský úřad, nyní MPSV ČR.

Žalovaný navrhuje z uvedených důvodů zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Brně přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první, zákona č. 150/2002 Sb. s.ř.s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti je založena formulací výroku napadeného rozhodnutí. Ve výroku rozhodnutí žalovaného je uvedeno, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně – Magistrátu města Brna, jejichž čísla jednací jsou ve výroku tohoto rozsudku uvedena, všechny ze dne 21.7.2011 se potvrzují a odvolání žalobce se zamítá.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že napadenými usneseními Magistrátu města Brna byla zastavena řízení ve věcech žádostí žalobce ze dne 19.7.2011 o přiznání MOP s odůvodněním, že v téže věci bylo zahájeno řízení pod č.j. Ze správního spisu vyplývá, že pod tímto číslem byla evidována výzva k doplnění žádosti. Ze správního spisu připojeného k soudnímu spisu vyplývá, že pod č.j. ze dne 21.7.2011 je založena pouze výzva k doložení a doplnění údajů k žádosti o dávku mimořádné okamžité pomoci z důvodu ohrožení osoby sociálním vyloučením, vedenou pod č. ze dne 19.7.2011.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že dle ust. § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí překážku řízení podle § 48 odst. 1, podle kterého zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno další řízení.

Žalovaný dále uvádí, že dne 19.7.2011 obdržel Magistrát města Brna žádost žalobce o mimořádnou okamžitou pomoc vedenou pod č.j. a vzhledem k tomu, že o této žádosti rozhodl až dne 30.8.2011, byla řízení o žádostech č.j. č.j., č.j., č.j., č.j., č.j. dne 21.7.2011 zastavena, neboť nelze vícekrát rozhodovat o téže věci. Zastavením těchto správních řízení nebyla žádným způsobem poškozena práva žalobce, neboť o žádosti č.j. ze dne 19.7.2011, tedy o nároku na stejnou dávku od stejného data, Magistrát města Brna dne 30.8.2011 rozhodl. Rozhodnutím č.j. žalobci MOP nebyla přiznána, neboť nevyhověl výzvě orgánu pomoci v hmotné nouzi, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu. Dále žalovaný uvedl, že napравuje v odůvodnění napadených usnesení chybně uvedené, že se

předmětná řízení zastavují, neboť bylo v téže věci zahájeno řízení pod č.j. a správně mělo být uvedeno, že se jedná o řízení vedené pod č.j. Dále v napadeném rozhodnutí vysvětlil, kdy v těchto případech rozhoduje v I. stupni Magistrát města Brna, odbor sociální péče, místo příslušné UMČ a kdy je tedy příslušný Krajský úřad Jihomoravského kraje jako odvolací orgán.

Soud uvádí, že rozhodnutí žalovaného ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně (na obě rozhodnutí je třeba nahlížet jako jeden celek) je nepřezkoumatelné, neboť ve výroku uvedená prvostupňová rozhodnutí Magistrátu města Brna nejsou shodná s rozhodnutími uváděnými v odůvodnění. Není tedy zřejmé, jaké rozhodnutí prvostupňové bylo potvrzeno. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce nesplnil podmínku tj. nesplnil výzvu orgánů pomoci v hmotné nouzi, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, ale nepřehledným způsobem je zde uváděna celá řada usnesení, která však dle názoru soudu neodpovídají uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně ve výroku napadeného rozhodnutí. Není tedy jasné a zřejmé, jaké důvody byly uvedeny v prvostupňovém rozhodnutí, jeho správné datum a číslo jednací ve vztahu k výroku napadeného rozhodnutí odvolacího orgánu. Skutková zjištění, obsah spisu a odůvodnění rozhodnutí však poskytují oporu v toliko pro závěr o porušení povinnosti žalobce sdělit podstatné skutečnosti ve věci, ale v ostatním vytýkaný skutek nebyl vůbec odůvodněn a nebyl ani odůvodněn v odvolacím rozhodnutí.

Soud tedy dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné i pro nedostatek důvodu z hlediska odůvodnění v napadeném rozhodnutí.

Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 4 a 5 s.ř.s.).

Soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán vytvořil rozhodnutí, které je v jasném rozporu mezi výrokem a odůvodněním jak judikoval NSS pod judikátem č. Ejk. 35/2011 z 19.1.2011, že „není-li z výroku rozhodnutí odvolacího orgánu patrné, které rozhodnutí I. stupně bylo v odvolacím řízení přezkoumáváno, je rozhodnutí odvolacího orgánu nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Soud proto na základě těchto důvodů rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž vydá rozhodnutí nové, kde uvede ve výroku i v odůvodnění v souladu s rozhodnutím, které bylo napadeno odvoláním proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řádně specifikuje v novém rozhodnutí jakým způsobem se s tím žalovaný vypořádal.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 7 s.ř.s., neboť soud neshledal požadovanou úhradu nákladů žalobcem nutnou pro uplatnění této žaloby. Proto soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků nepřiznává náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. března 2013

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně